

Foto's :
Corrie Mommen
Julia Schmidt
Jacques Mulders

Tekst:
Elle Daemen

Voor de wandelingen op zondag, 17 mei meldden zich 20 deelnemers, die konden kiezen tussen twee routes. Corrie en Elly verzorgden een heuse heuvelland-wandeling van de hoogte van Vilt tot aan de oever van de Geul bij natuurpark Ingendaal en terug omhoog. Met Julia werden de contreien rond de idyllische Meertensgroeve verkend

Na een enkel regendruppeltje bij de start bij het gemeenschapshuis Cascade/restaurant Bie Sjefke werd het voor de “langere” wandeling heerlijk wandelweer. Na het passeren van de mooie, maar gesloten Meertensgroeve daalde de route via de Houthemerdelweg tot aan boscafé Tivoli in Valkenburg.

Bij deze “oase van rust en vertier” was het een gezellige drukte en een drankje op het terras was dan ook een welkome tussenstop. Daarna volgde het Geulpad in natuurpark Ingendaal waar bloemen in vele varianten en kleuren te bewonderen waren. Zelfs grote stroken daslook lieten zich nog in hun witte pracht zien.

Halverwege het pad langs de Geul werd de Lange Bergweg ingeslagen, een mooie, niet al te steile klim omhoog naar de Lange Akker in Berg en Terblijt. Na het oversteken van de Rijksweg dalen in Vilt. De Lindenstraat werd gevolgd tot de hoogte van groeve Blom. Daar werd links ingeslagen en de Mathieu van der Poel Allee gevolgd. Het landschap veranderde in grote agrarische velden, die we via de Rijnsbergerweg passeerden tot aan de Sibberweg. Zo werd het startpunt aan de Nachtegaalstraat weldra weer bereikt. Een mooie en gevarieerde tocht was gemaakt.

Voor de liefhebbers van de “korte route” bleek er ook genoeg te genieten gedurende hun tocht in de omgeving van de Meertensgroeve. De Meertensgroeve zelf was jammer genoeg niet toegankelijk.

Jacques maakte ook een foto van een weids vergezicht, waarop zelfs Schimmert aan de horizon te zien was en de beroemde watertoren De Reusch in beeld was. Omdat het inderdaad heel ver weg was, heb ik de “piepkleine” reus op de foto met een cirkel omlijst.

Na de wandelingen was het tijd voor een gezamenlijk etentje Bie Sjeffe. Dat viel bij iedereen letterlijk en figuurlijk goed in de smaak. Afrekenen van spijs en drank moest door middel van een gezamenlijke rekening plaats vinden. Ine nam meteen de taak op zich om dat te regelen en vlot en nauwkeurig werden alle posten verrekend. Een dankjewel en chapeau voor Ine.

Wandelleiders veel dank voor al jullie goede zorgen voor deze wandelmiddag! Weer een geslaagd wandelprogramma met voor “elck wat wils”.

Elle

Op zo'n plek wordt de Geul breder, waardoor eilandjes en gronden ontstaan. Als u langs de Geul loopt kunt u de eerste eilandjes al zien liggen. Op deze eilandjes, maar ook op de lage oevers van de Geul, zal in zeer korte tijd weer beekbegeleidend bos ontstaan. Onder wilgen en elzen groeit hier een weelderige kruidenvegetatie. Door het samenspel van een vrije beek en snel groeiende bomen ontstaat een open en gevarieerd bos, waarin zangvogels als *Y. acingaal* trug kunnen keren.

Door de verbreding van de Geul ontstaan verschillen tussen langzaam- en snelstromende delen. Hiermee wordt de beek weer geschikt als paaiplaats voor vissen. Omgevallen bomen stimuleren de natuurlijke ontwikkeling van de Geul. Zij sturen het water plaatselijk een andere kant uit waardoor nog meer variatie in de beek ontstaat. Echte beeksoorten als de ijsvogel en de beekrombout (een zeldzame, gele libel) profiteren hiervan.

Begrazing

In het gebied lopen half-wilde paarden en runderen. Daarnaast komen er ook reeën voor. Zonder deze grote grazers zou het gebied uiteindelijk volgroeien met bos. De dieren eten plaatselijk jonge boompjes weg en soms 'schillen' ze zelfs oudere bomen. Toch zullen de dieren de bosgroei niet helemaal tegenhouden. Op bepaalde plaatsen zullen ze zich meer ophouden dan op andere. Hier en daar ontstaat dus bos en struikgewas, terwijl elders juist bloemrijke graslanden tot ontwikkeling komen. Juist de wat ruigere overgangen van grasland naar struikgewas zijn voor veel planten en dieren interessant. Dit zorgt nog eens voor extra variatie in het gebied.

De paarden zijn Poolse Koniks. Deze dieren zijn de directe nazaten van de Tarpan, het Europese wilde paard. De runderen in het gebied zijn Schotse Hooglanders. Dit zijn zeer geharde dieren die qua levenswijze vergelijkbaar zijn met het oorspronkelijke Oer-rund. Bij een verdere ontwikkeling van het Geuldal kan de terugkeer van een andere grote planteneter, de bever, worden verwacht.

staat bekend vanwege het voorkomen van de zeer zeldzame vreedmeesterpad. Ook grote grazers komen deze groeves straks bezoeken. Ze kunnen deze waterrijke 'kraters' gebruiken als drinkplaats of gewoon als rustoord.

NATUURPARK INGENDAEL

Wandelleiders: dankjewel !!!